Ч. 186. Неділя 19 серпня (1 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львов в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Перед виборами до ческого сойму. — Демонстрация Дальматинців. — Князь покутник).

Повітовий комітет виборчий в Підгаєччині ставить кандидатуру бувшого свого посла і члена виділу краєвого дра Даміяна Савчака. В Коломийщині як виходить із дописи в „Руслані" більше колотнечі як виборів. З кандидатів стають з польскої сторони кн. Пузина, з рускої мабуть і доси нема рішучої кандидатури. Говорено о кандидатурах селян Дорундяка і Корбутяка але мабуть они не мають успіху в повіті. О скілько можна зміркувати з часописий, остають ся для Коломийщини лиш кандидатури кн. Пузини і дра Дудикевича. — В Тернополи ставлять Русини кандидатуру Ізидора Мидловского, радника судового.

Один з членів ческої консервативної більшої посілости, що належить до сойму і ради державної, заявив на питанє що до евентуального компромісу тої партиї при виборах соймових, що ческі консерватисти не наміряють зовсім заключати компроміс з т. зв. вірно-конституцийною партиєю, ані складати її до розпорядимости які небудь мандати. Причиною того єсть передовсім становище тої партиї супротив звістного закона Букоа. Що до участи в похороні Кайцля, то був то лиш простий случай. Коли би похорон відбув ся був в часі сойму або ради державної, то партия бесідника була би взяла в нім участь корпоративно.

Аґенция Стефаніго доносить: В наслідок того, що папскою буллею замінено інститут Сан Джіролямо в Пелї Скіярані на семінарию для Славян, виступили проживаючі в Римі Дальматинці з хоругвою своєї народности, увійшли до згаданого інститута і обсадили всї бюра та канцелярії. Зробили то мимо протесту ректора, котрий зажадав навіть помочи від поліциї, щоби та переконала ся о фактичнім стані річи. — Комісар поліциї мав тогди сказати, що він не може мішати ся до сеї справи, бо то справа чисто цивільної натури.

Німці вже не можуть дочекати ся, коли хіньский князь Чунґ приїде до Берлина, щоби там за кару просити німецкого цісаря прощеня для свого брата, хіньского цісаря. Німці в своїй буті вже злостять ся на князя за то, що він задовго сидить в Базилеї, а они так дуже вже хотіли би видіти, як хіньский князь буде тричі клаяти ся за покуту німецкому цісареви, та як вся єго дружина буде падати перед цісарем Вільгельмом II. на лице. Видко, що й в Европі не перевели ся ще ті люди, що любують ся в орієнтальній чолобитни. Хінцям а іменно цісарскому князеви таке пониженє дуже не довподоби, і они просили німецкого амбасадора в Пекіні, чи не далось би щось змінити в тій церемониї, але амбасадор відмовив тій просьбі. Кажуть також, що мова, яку князь Чун має виголосити до цісаря Вільгельма, а котра після двірскої етикети має бути насамперед предложена цісареви, не сподобала ся ані цісареви, ані ґр. Більову, і єї длятого відкинено.

З князем Чуном їде рівночасно і хіньский достойник Інчанґ, котрий призначений на хіньского посла в Берлині. Він мав сказати тим, що у него звідували ся, що стан здоровля князя Чуна єсть зовсім вдоволяючий і утома з довгої подорожи вже минула. Головною перешкодою єсть то, що ще не підписано мирового протоколу. Інчанґ каже, що згода єсть дуже трудна, бо кожда з осьми держав, що займають ся хіньскою справою, має инші цїли та инші змаганя в Хінї. — На питанє, чи Інчанґ стане хіньским послом в Берлині, відповів він, що він призначений на ту посаду, але тепер він ще не в Берлині, і можуть настати ще всілякі трудности.

Замітна річ, що Німці відгрожують ся хіньскому князеви і кажуть, щоби він спішив ся та їхав чим скорше до Берлина, бо може так стати ся, що не застане цісаря дома і буде мусів чекати, аж цісар верне з маневрів.

---

16)

ОБРАЗКИ з ІТАЛІЇ.

(Після Ю. Шльоссера, Цахера, Шмідта і др. зладив К. Вербин.)

IX.

Перший раз в Римі. — Церков сьв. Петра і Ватикан. — Лятеран і сьв. сходи. — Доходи і видатки папи. — В катакомбах сьв. Калікста. — Мури міста. — Фотоґрафійки з римского житя. — Довкола Риму.

(Дальше.)

Мур довкола міста, загально взявши, збудований з матерпялу тих будівель, котрі треба було розвалити, коли той мур ставлено. Лиш в поодиноких важнійших місцях уживано каміня, призначеного на ту ціль, іменно же в т. зв. середних валах. Длятого, що до будови уживано вже ужиткований материял, то і не дивниця, що знаходять ся цеґли з далеко старшими печатками; то іменно й доказ, що мур пожер давнїйші будівлї. Вже через само ужитє такого материялу зменшили ся кошти будови досить значно, але до того зменшеня причинило ся ще й щось иншого. Аврелїян, бачите, не вибирав нового місця на мур, такого, що треба би було землю під него викупловати, лиш повів єго туди, куди ішла, так сказати би по нинїшному, лінія акцизова. Ще мабуть за Веспазияна була та лінія визначена і так само як нинї, так і тогди побирано на тій лінії податок.

З яким поспіхом ставлено той мур, на то найліпшим доказом ті останки, які ще нинї в нім знаходять ся. В кількох місцях в мурі замуровано доми і инші будинки, не усиваючи навіть статуй, що служили до окраси домів. Знаходять ся навіть такі місця, де мур поведено просто через комнати, не розвалюючи їх стін, з верха лиш відлупано то, що виставало поза мур, коли він вже був готовий. Особливо богато знаходить ся в мурі гробниць, котрі просто вмуровано в середину мура, не нарушаючи того, що було в їх середині. Землю, яку викопувано на фундаменти мурів, як і румовище з будинків, сипано помежи стіни мура, що ідуть від середини міста і від поля, а через то мур серединою єсть місцями значно, иногді навіть і на три метри висший, як єго бічні стіни. Треба наконець ще й то додати, що збуренє мурів в середновічних часах не було так велике, як то загально говорено, бо они ще й нинї суть понайбільшій части дуже високі. Лиш в однім місци, а то межи брамою Салярія а брамою Номентана єсть старий мур, розвалений на яких 365 метрів вздовж.

А тепер поїдьмо довкола Риму, але поки що послухаймо, що радить Цахер тим, котрі приїздять до Риму.

Більша часть подорожних, що приїздять до Риму, — каже Цахер — виконала вже значну часть своєї задачі, отже єсть утомлена, фізично вражлива і сильно рознервована, а біганина по Римі ще більше єї рознервовує. Рим потребує передовсім спокою. Длятого не треба ходити по музеях і оглядати там кожду найменшу дрібничку, ніби аж списувати інвентар, бо з ним не упорав би ся чоловік і за рік. Кого не змушує до того урядовий обовязок, або обовязок образованя, і хто не хоче за всяку ціну стати знатоком штуки, хто хоче винести з Риму бодай лиш дрібочку з того, що не дасть ся за одним разом обняти, той нехай держить ся сего правила: З рана штука, по полудни природа. З рана: музеї, палати і церкви; по полудни: кампаня (село).

Кампаня! Насамперед на гори! Більша часть подорожних, з браку часу, знає лиш гору Пінчіо. Того за мало. Треба іти на гору Маріо на півночи від міста, на Авентин до мальтаньской віллї, або до остериї дель Константіно, звідки дуже красний вид на Палятин і на гори альбаньскі, або також до остериї, що красує ся на горбі сто кроків в брамі Панкраціо, або до остериї дель Панорама, високо понад двірцем Трастевера. То пополудневі прогульки, котрі оплачують ся.

Але хто має гроші, щоби наймити собі віз, той нехай поїде дальше поза брами міста, де справдешна кампаня повна краси. Правда, що мало хто має час на то, для того радив би я кождому, хто перебуває в Римі, хоч би лиш вісім, десять днів таку прогульку, котрої дивним дивом не подають ніякі підручники для подорожуючих по Італії — їзду довкола мурів. То безпечна прогулька навіть і для того, хто боїть ся бриґантів, бо ані на хвильку чоловік

Новинки.

Львів дня 31-го серпня 1901.

— Іменованя. Президия ц. к. краєвої дирекциї скарбу іменувала рахункових официяліів: Ал. Шиговского, Теоф. Фаленцкого, Ів. Кассарабу, Фел. Ціммера і Фел. Ходоровского рахунковими ревідентами в IX. кл. ранґи: рахункових асистентів: Мих. Барилюка, Вол. Карвовского, Ол. Кияновского, Мик. Грицьова. Сильв. Міллера, Людв. Шамоту, Ст. Кавалерского, податкового ад'юнкта Йос. Горбового, рахункового асистента Тад. Неттіка і податкового ад'юнкта Каз. Яросевича рахунковими официяламн; рахункових практикантів: Ів. Пунтшерта, Евг. Керекярта, Йос. Земницкого, Ів. Кунепа, Юл. Функенштайна, Мар. Двендзелевича, Йос. Лонцкого, Едв. Смалявского, Ів. Бавмана, Жигмонта Черкавского, Конрада Ґляттого, Мих. Пискозуба і Ал. Кромпа рахунковими асистентами.

— Ґімнастичні вправи для учеників зачинають ся в рускім „Соколі" з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понеділок, середу і пятницю для учеників молодших від $^1/_2$6—$^1/_2$7 години, для старших від $^1/_2$7—$^1/_2$8 години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою випколених настоятелів. За старшину товариства ґімн. „Сокіл": Др. *Гукевич*, за голову, *Денис Кучинка*, справник.

— Веремя. Холод і доші, які настали у нас в послїдних днях серпня, суть лиш наслїдками зміни веремени в західній части Европи. Тепер падають дощі в цїлій західній части Австро-Угорщини, а в Триєстї була оногди велика туча з градом. Холод і непостійне веремя потягне ся ще кілька днів — так бодай заповідає віденьска обсерваторія метеорольоґічна.

— Розміщенє полків піхоти в Галичинї представляє ся по зміні залог в осени с. р. ось як: У Львові: штаб і 1. 2. 3. 4 баталїон 15. полку; штаб і 2, 3, 4 баталїон 24. полку; штаб і 1, 2. 3, 4 бат. і кадри доповняючого баталїона 30. полку; штаб і 1, 3, 4 бат. 80 полку. В Кракові: штаб і 1. 2, 3, бат. і кадри доповн. бат. 13. полку; штаб і 1, 2, 4 бат. 20 полку; штаб і 1. 2, 4 бат. 56. полку; штаб і 1. 2. 4 бат. 100 полку. В Перемишли: штаб і 1, 3. 4 бат. 9. полку; 3. бат. і кадри доповн. бат. 10. полку; штаб і 1, 2, 4 бат. 45. полку; штаб і 2, 3, 4 бат. 58 полку; штаб і 2, 3, 4 бат. 77 полку. В Стрию: 2 бат. і кадр. доповн. бат. 9. полку. В Станиславові: 1. бат. і кадри доповн. бат. 57. полку; штаб і 1, 2 бат. 95. полку. В Ярославі: штаб і 2, 4 бат. 10 полку: штаб 1. 2, 4 бат. 40 полку; штаб, 2, 3 бат. 89. полку, 2. бат. і кадра доповн. бат. 90. полку. В Радимнї: 1. бат. 10. полку. В Золочеві: 2. бат. і кадра доповн. бат. 80. полку. В Тернополи: кадра доповн. бат. 15. полку; штаб, 1, 2, 3, 4 бат. 55. полку. В Новім Санчи: 3. бат. і кадра доповн. бат. 20. полку. В Коломиї: 1 бат. і кадра доповн. бат. 24. полку; 3. бат. 95. полку. В Ряшеві: 3. бат. і кадра доповн. бат. 40 полку; штаб і 3. 4. бат. 90 полку. В Сяноку: 3. бат. і кадра доповн. бат. 45. полку В Бережанах: 1. бат. і кадра доповн. бат. 55. полку. В Тарнові: штаб, 1, 2, 3, 4 бат. і кадра доповн. бат. 57. полку. В Вадовицях: 3. бат. і кадра доповн. бат, 56. полку. В Самборі: 1. бат. і кадра доповн. бат. 77. полку. В Любачеві: 1. бат. 89. полку. В Городку: 4. бат. і кадра доп. бат. 89. п. В Дембиці: 1. бат. 90. п. В Чорткові: 4. бат. і кадра доповн. бат. 95. полку. На Буковині: В Чернівцях: штаб, 1, 2. 3, 4 бат. і кадра доповн. бат. 41. полку.

— Земля на продажу. Війт Карпат і старший брат церковний Логаза в Буківцї оголошують таку відозву: „Руські селяни! Чверть милї від зелїзничої стациї Олешів, товмацкого повіта, есть на продаж село Буківна. Продає его „Подільский Банк" в Тернополї за 70 до 80 тисячів ринських на лїцитациї дня 8-го вересня с. р. Вадіюм 10.000 зр. Прибувайте рускі селяни з цїлого краю, замовляйте землю, складайте по 200 К завдатку. Купім село ми, хлопи. Село Буківна чисто руске, положене на рівнинї межи лїсами, недалеко від Днїстра; земля гарна: є 300 моргів орного поля, є і пасовище, і лїса 500 моргів. Над Днїстром находить ся 30 моргів пасовища для 80 пар волів, по 24 зр. від пари. Можна випасати гарну худобу і продавати з зиском на великих ярмарках кождої середи в Товмачи. Околиця гарна і здорова. Морґ землї продає ся по 100—120 зр. Обвістїть всїм, що вибирають ся за океан, нехай їдуть в Буківну; певно лучше жити вигідно на родинї, чим пропадати в чужинї! Прибувайте-ж рускі селяни з завдатками".

— Розумний пес як рідко. Про розумні пси можна нераз почути але майже за кождий раз то якусь нову, ориґінальну історию, що хиба можна уважати за доказ, що пси не виїмково і случайно але таки дїйстно мають до якогось степеня здібність до мислення, бо інакше годі зрозуміти тих проявів у них, котрих осередком може бути лиш якась вивша орґанізация їх мозку, даюча можність до розумного мислення. Французка часопись „L'ami des bêtes" (Приятель зьвірят) розповідає таку історию: Один селянин в окрузї Об (l'Aube) повів був 14 штук овець на ярмарок а разом з ними пішов і его пес, котрого він назвав був „Парізієн". В містї знайшов ся борзо купець, котрий відкупив ще й пса і забрав вівцї разом з другими загалом около 150 штук та пігнав їх до свого досить далекого села. За купцем а радше може за купленими вівцями пішов і пес. В дорозї прийшло ся ночувати. Пес тогди тихцем вилучив всї свої вівцї від череди і пігнав їх в ночи назад та завів аж до давної їх кошари. Господар здивував ся немало, коли на другий день застав в кошарі всї продані вівцї. Він їх вернув купцеви назад але пса вже єму не дав.

— Запрошенє на похорон або злодійский спосіб. Дня 15 с. м. одержали супруги Иосиф і Иванна Зайдль в Кляйн-Цель в долїшній Австриї запрошенє на похорон їх приятельки Анни Штромаєр в Аллянд. Супруги вибрали ся зараз в дорогу і поїхали. Там застали на своє превелике диво Анну Штромаєр не лиш живу але й зовсїм здорову. Здогадуючись що то хтось їм такого збитка зробив поїхали они зараз до дому і ось що застали: в часї їх неприсутности хтось розбив їх помешканє та вкрав білє і одїж вартости кількасот корон. Жандармерия взяла зараз слїдити і виелідила, що крадежи допустила ся 20-лїтна робітниця Каролина Еґер, котру опісля відшукано у Відни і там єї арештовано. У неї найдено ще більшу часть вкрадених річий. — Ось на які способи беруть ся злодії. Честний чоловік не годен нїколи й придумати яким способом злодій его підійде; нехай же повисша подія буде осторогою.

не розлучає ся зовсїм з містом. Хто має трохи змислу для краси околицї та й фантазию, і розуміє історию, той менї подякує за то, що я єму показав таку дорогу.

Подорож найлїпше розпочинати від Піяцца дель Попольо. Виїзджає ся фляміньскою брамою. Помежи віллою Борґеза а баштами Пінчіо виїзджаємо на дорогу делля Мура. На ліво витають нас величезні дерева парку, на право в горі кличуть нас до себе пінії в давнім городі Люкулля. Злощасна пишнота городів, котра вже нераз викликувала завиеть і ненависть. Атже то Мессаліна (розпустна жінка цїсаря Клявдія в 48 р. по Хр.) веліла убити тодїшного властителя гори Пінчіо, Валерия Азиятика, виходячи з тої засади, що зручним убийством можна найвигіднїйше присвоїти собі чужу власність. А що она показала дорогу, то посїданє тих городів стало опісля небезпечним неодному великому панови.

Дорога завертає нараз на полуднє, піднимаючись поволи в гору. Живописний кутик. На ліво стоїть ренесансова брама, украшена орлами і ґрифами, напротив неї видніють ся в червонавім сьвітлї останки якогось старинного будинку. Їдемо викрутасами дальше. Вид борґезких гаїв і левад стає щораз красший; на право показує ся задний фронт кріпости Пінчіо, котрої масивні каблуки і пілястри вкриває величавість темних пінїй, що відбивають ся яскраво від темносинього неба. Напроти піднимають ся сосни разом з великими каштанами і буйними яворами. На границї Пінчіо прощає нас красна китиця пальм і кактусів. Мури міста, що тягнуть ся тепер попід віллю Медічі, никнуть в зеленій гущавинї. Що за гра красок тут, які туть мотиви для малярів краєвидів! Всї відтїни брунатної, синьої і зеленої краски тут заступлені, а на ліво показує ся ще темна аж чорна зелень кипресів.

Новий образ. По стрімкій дорозї доїзджаємо до малої баштової брами Порта Пінчіана. Минула самота. З передмістя іде множество людий на прохід до вілля Борґезе. Нам нагадують ся тепер війни з Ґотами, бо зі старою Портою вяже ся і імя Белїзара (византийского полководця, що около 539 р. вів в Італії війну зі всхідними Ґотами).

Авреліяньскі мури міста стають тут низші, одностайнїйші. Вїзджаємо до ще молодої алеї з плятанів. На ліво стоїть горда американьска лїтна палата, а за нею ряд чиншевих камениць мов палати. На щастє з поперечних улиць єсть красний вид на віллю Борґезе та на кампанию зі своїми мов малі кріпости хуторами. Найблизша стация то: Porta Salaria. Лиш імя старинне, але слїди римского окопа пригадують нам, що стоїмо на клясичній земли. То було мабуть чи не в шестій клясї ґімназияльній, коли я перший раз учув назву салярска брама, в тих щасливих часах, коли то нас Ціцеро познакомив перший раз як то жиє ся способом Катиліни. Белїзар і Вітіґез (полководець всхідних Ґотів) били ся на сім місци довго і завзято.

Але їдемо дальше. Візки на двох колесах запряжені мулами і живописні вози, що везуть вино пригадують нам, що то теперішні часи і що житє не стоїть; на гостинци, що іде з альбаньских гір, повно тих возів. Ось і доїхали ми до пролому в мурі. Поза ним піднимають ся в гору струнки кипреси, котрими обсаджена вілля Бонапарте, де перед двома роками помер внук Люцияна Бонапартого. Кілька кроків дальше заглядаємо вже до міста через довгий чотирокутник брами званої Порта Пія, через котру входили Пємонтези до Риму дня 20 вересня 1870 р. та ішли через Via Venti Settembre (улиця 20-го вересня) на квірінальску площу. А по лївім боцї кінчить ся живописна улиця Номентана, улюблене місце проходів старих горожан міста з незвичайно красною панорамою Сабіньских гір. Тепер можемо також придивити ся тій неправильно круглавій площі, що нїби служить за подвірє перед брамою. Коли обернемо ся плечима до брами, то видимо на право якийсь двір що виглядає мов би яка твердиня; то славна з катакомб вілля Патріці, а на ліво губить ся око в людним передмістю, де як звичайно не може обійти ся без бруду, нужди і крику дїтий. Контрасти, бачите люблять жити близько побіч себе.

Їдьмо дальше! На право перехиляє ся поза низький цеглясто-червоний мур як найбуйнїйша зелень дерев славного города англійскої амбасади, мов би хотїла розсадити старий мур. Ми їдемо дальше на полуднє. Крізь пролом в мурі видко серед городів красні двірки Рудіні'го і Семірадского, а дальше крізь другий пролом, стародавний римский табор Castrum Praetorium, де й нинї єсть касарня. На ліво зміна сценерії. Широка кругла площа, в котрій спливають ся улиці. Позаду звужує ся площа лійковато аж до того місця зарослого густою зеленню, де стоять три прекрасні модні двірки, два в стилю ренесансовім а один в ґотицкім. А тепер на всходї. Перед нами виринає кампаня з горою Дженаро, найважнїйшою із сабіньских гір. Тота гора, що нїби сьвідома свого роду, ставить опір всякому руховй, красує ся зрана в синяво срібній одежи, котра по полуднї зміняє ся на фіолєтно червону. Она споглядає нїжно на свого улюбленого Апіо, що занадто богато скоків робить їй коло Тіволі. Та чи довго ще буде тота річка скакати? Може зійде ся більше якихсь дива-

ВІДОЗВА

в справі запису дітий до руских шкіл у Львові.

Родимцї!

В днях 29, 30 і 31 серпня почали ся записи до шкіл народних львівских.

Є се справа не лиш для Львова, але і для всего краю незвичайно важна і вагу сю повинні всї львівскі Русини добре порозуміти і сповнити совістно свій обовязок. Мало маємо шкіл руских, тож користаймо, як слід, хоч з тих, які маємо. Маємо чотири рускі школи народні: дві мужескі і дві женьскі.

Одна мужеска школа чотиро-клясова: руска школа вправ, уміщена при ул. Длуґоша ч. 17; друга школа чотиро-клясова: міска імени Маркияна Шашкевича при ул. Скарбківскій ч. 26. Они — знані вже П. Т. Родимцям — розвивають ся дуже успішно і вдоволяють найбільшим вимогам П. Т. Родичів.

Для дівчат маємо чотиро-клясову женьску руску школу вправ при ул. Сакраментох, а записи до неї відбувають ся в учительскій семінариї женьскій при улици Сакраментох. — Школа ся також вже звістна загалови рускої П. Т. публики, розвиває ся надзвичайно хорошо. Родичі, що посилали свої дівчата до неї, не мають слів похвали і для науки і для веденя дівчат, та для щирих відносин між учительками та дітьми. Руске Товариство педаґоґічне отворило з днем 1. вересня 1898 клясу І. (V) рускої дівочої школи виділової. В сім році шкільним були вже три кляси, то є кляси І, ІІ і ІІІ (V. VI і VII). Школа та поміщена при площі Стрілецкій, ч. 6. Школу ту госпітував інспектор краєвий, і на тій підставі одержала она субвенцию від Високого Сойму. То є найлїпшим сьвідоцтвом, що школа та розвиваєсь правильно. Так отже рускі дївчата будуть могли кінчити в своій питомій школї всї кляси школи виділової, і з них без перепон переходити просто до учительскої семінариї.

Всї сї школи рускі ведуть ся в повному вдоволеню всїх П. Т. родичів. Не надто велике число дітий дає можність тим лучше вести в них науку; а вкінци Товариство „Шкільна поміч" запомагає біднїйших дітий сих шкіл як найщедрійше.

Відзиваємось отже до Всїх П. Т. Родимців так місцевих як і замісцевих і припоручаємо горячо Всїм, щоб не тілько самі записували свої діти до руских шкіл, але і других до сего заохочували. Нехай нїхто не здержує ся тим, що єго дитина не володіє добре руским язиком; рускі школи приготовані на се і ведуть науку від початку так, що діти в короткім часї набувають достаточного знаня руского язика.

Тож записуйте П. Т. Родимцї свої діти лише до сих чотирох руских шкіл, де учителї і учительки займають ся щиро нашою молодїжию, наука веде ся взірцево, а діти виховують ся на будучих сьвідомих своєї національности горожан краю і держави.

З Виділу Руского Тов. педаґоґічного у Львові.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 31 серпня. Міністерство просьвіти розпорядило, що вид надходячого шкільного року не вільно буде складати риґорозів правничих вже в послїдних чотирох тиждњах четвертого року студий.

Петербург 31 серпня. Цар і цариця виїхали вчера по полудни до Данії.

Рим 31 серпня. Тутешні ґазети доносять, що завідатель австро-угорскої амбасади був вчера у міністра справ заграничних і зажадав виданеня Дальматинців із інститута Сан Джіроламо.

Париж 31 серпня. Заповіджене на нині в турецкій амбасаді торжество з нагоди роковин вступленя султана на престол, треба було відкликати. Ген. Андре заказав войсковій музиці грати на тім торжестві.

Льондон 31 серпня. Ґенерал Геррет напав несподївано Бурів і взяв вісьмох до неволї.

Кольонїя 31 серпня. До Koelnische Zeitung доносять з Капштадту, що положенє Анґлїйців там щораз більше погіршає ся. Бури займають терен операцийний межи Порт Елїзабет а Капштадтом.

них людий з очицями разом з якимись паперами і мірами в руках та зроблять конець єї свободі. Таже вже й тепер трохи єї закували. Величезні дроти тягнуть ся понад нашими головами. То сила водопаду коло Тіволї несесь ними до міста і там возить Римлян трамваєм а вечером запалює сьвітло.

/Стійте! Новий кутик. На право тягне ся гладкий пустий мур, котрому лиш від часу до часу величезні башти додають житя а на ліво сьвятиня науки нового Риму. Минаємо полїклініку то есть ряд тих величавих будинків, котрими Італія хотіла показати сьвітови, що й она в медицині велика держава. Розуміє ся, коли має ся такого Баччеллї. На жаль тоті елеґантні будинки вже від десяти літ майже готові, а заким то „майже" відпаде, то потягне ся знову якпй десяток літ; досить часу, щоби тоті неуживані будинки місцями стали подібні до развалин в Римі. Та годї довго займати ся такими гадками, коли помежи павільонами полїклініки показує ся Тіволї, що таки аж вабить до себе. Красне се місто лежить на горі а понизше него також на горбах суть місточка С. Анджельо Монтічеллї і Корнікулюм. Вершки горбів, на котрих они лежать, суть такі стрімко кінчасті, що виглядають як би якесь величезне фуркальце, котре тут позабула якась велит-дитина.

Образи які нас окружають вже не так красні. Замість науки виступає вже мілїтаризм. Осьмикутним викрутасом обїзджаємо якусь кріпость і пусте місце екзецирки, краєм котрого повно румовища і нечистоти. Гонім лиш скоренько дальше! Наконець добираємо ся на вершок горба Есквіліна, що злегка спадає в долину і приїзджаємо до якоїсь старої брами: то Порта Тібуртіна. Посеред тої стоїть лук Авґуста, котрих той повів три водопроводи через улицю. Кілька написий, походячих по части від Тита і Каракалї, потверджують то. Перед брамою видко останки тої брами, яку ставили Гонорий і Аркадий, то сьвідки завмираючої доби римского цїсарства. Тай Стиліхо, той „відновитель римских мурів" (з роду Вандал, в 395 р. опікун цїсаря Гонория і реґент; цїсар убив єго в 408 року), лишив тут памятку по собі. Коли поїдем дальше вздовж мурів, то побачимо, що часи цїсаря Авґуста сполучають ся тут в одну цїлість з часами цїсаря Гонория, бо мур, що вбудований в луки авґустових водопроводів показує ще девятнайцять башт Гонория. Але й знов вириває нас живе житє теперішности із замерклої старини. Дуже сьвітло оно, що правда, не представляє ся, бо приходимо до підмурованої зелїзниці до Арко Бібіяно, що славний з розбоїв там в ночи, а через день іде туди множество похоронів на Кампо Санто. Сумне і нужденне але й дуже брудне представляє ся передмістє зване „квартієре Льоренцо", що тут зачинає ся. Біднота, нужда, злочин і нехарність визирають тут із тих чиншевих домів, що підчас будівляної горячки породились палатами. Але природа ставить знов байдужно контраст з людскою нуждою. Коли глянути вдовж тої улицї, що веде на кладовище, то око з подивом спочиває на синявих сабіньских скалах, що піби виростають з помежи кипресів на кладовищи.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ	відходить
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ	приходить
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, з в Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/6 до 30/6 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані січкарні „Ню Модель“, „Польонія“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах, сівники рядові „Монтанія“, молотільні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олію, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАИБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі заловленя просимо присилати.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-росийского.**

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греции, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румуниї.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах,** як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

КНИГАРНЯ

Дра Волод. МІЛКОВСКОГО в КРАКОВІ

поручає

слїдуючі книжки наукові педаґоґа **Рейснера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найлекша до дуже скорого а ґрунтовного виученя ся **чужої мови без учителя,** в поясненями **вимови** і в **ключем** на кінци кождої книжки:

„Самоук“ **Росийско-Нїмецкий** по 15, 30, 52 кр. **Польско-Нїмецкий Самоук** вступний курс **(Елєментар)** по 15, 30, 52 кр.; курс І-ший 90 кр., курс ІІ-гий зр. 2·30, комплет (разом оба курси) 3 зр.

„Самоук“ **Польско-Француский,** курс І-ий зр. 1·80, — курс ІІ-гий зр. 4·80. — Граматика Польско-Француска 1·80 зр.

„Самоук“ **Польско-Анґлїйский** курс І-ший зр. 1·12, курс ІІ-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

„Самоук“ **Польско-Росийский** І-ший курс зр. 2·10, ІІ-гий курс зр. 2·70.

Француска Хрестоматія

(Chrestomathie Française) зр. 1·20.

Дістати можна у всїх других книгарнях.

Ц. к. концесионоване

Бюро подорожий і спедицийне

Софії Бєсядецкої

ОСЬВЄНЦІМ, дворець зелїзниці

продає білети зелїзничі окружні, карти корабельні І-ої і ІІ-ої кляси, як також карти **межипокладові** для **еміґрантів до Америки.**

Проспекта даром і оплатно.

Товариство взаїмних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **припоручене** Всечестному Духовеньству і всїм вірним Впреосьв. Митроп. і Преосьв. Еп. **Ординариятами** всїх **трех епархій,** обезпечає будинки, урядженє домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

С т а н ф о н д і в з днем 31-го грудня 1900:

Фонд резервовий	311.540 К. 11 с.	520.406 К. 65 с.
Резерва премій	171.942 К. — с.	
Резерва специяльна	6000 К. — с.	
Фонд емеритальний	30.924 К. 54 с.	

За 1900 р. дістають члени **зворот** 8% з премії

Шкоди ліквідують ся **безпроволочно.** До кінця 1900 р. **виплатив** „Днїстер“ відшкодованя **2,120.834 К. Полїси** „Днїстра“ принимає **Банк краєвий** і Каси ощадности: у Львові, Коломиї, Самборі, Долинї, Снятинї, Городенцї, Теребовли, Залїщиках, Городку, Ярославі і Богородчанах при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Днїстер“ в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре має як **найкористнїйші** комбінациї.

Товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, приймає **вкладки** до опроцентованя по **4%** і удїляє **позички** за оплатою **6½%** за інтабуляциєю або порукою відповідних ручителїв.

„Днїстер“ **пошукує** спосібних **аґентів** в місцевостях, де близько **нема** агенциї, і удїляє радо **аґенцию** письменним **селянам-господарям.**

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).